

POSTANOWIENIE

Dnia 20 kwietnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa M. D.
przeciwko E. D.
o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 kwietnia 2010 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 2 czerwca 2009 r., sygn. akt I ACa (...),

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Niniejsza skarga kasacyjna jako jedyną podstawę wskazuje na naruszenie przez Sąd Apelacyjny art. 233 § 1 k.p.c. oraz art. 378 § 1 i 382 k.p.c., przez przejęcie za własne ustaleń faktycznych Sądu I instancji bez merytorycznej analizy w tym zakresie. Wyraźnie narusza to zatem art. 398³ § 3 k.p.c., z którego wynika, że ustalenia faktów nie mogą być podstawą skargi kasacyjnej. Tymczasem zarzuty podniesione w skardze zmierzają jedynie w kierunku podważenia ustaleń faktycznych, z którymi skarżący polemizuje. Co więcej, z przyjęcia za własne przez Sąd II instancji stanowiska Sądu I instancji nie wynika, że stan faktyczny nie był badany. Jest raczej odwrotnie – Sąd Apelacyjny go rozważył i zgodził się z argumentacją Sądu I instancji. Trzeba zatem stwierdzić, że w istocie w skardze nie ma podstaw kasacyjnych, ponieważ są tylko podstawy niedopuszczalne.

Skarga podlega zatem odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 w związku z § 2 i art. 398³ § 3 k.p.c.